

Arrest

nr. 60 113 van 21 april 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Belgische nationaliteit te zijn, op 19 april 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot weigering van een visum van 14 april 2011, op niet nader te bepalen datum aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 april 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 april 2011 om 11.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat V. NAAM, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Mevrouw K. O. P. diende op 21 maart 2011 een aanvraag in voor een visum kort verblijf (type C) bij de Belgische vertegenwoordiging in Kiev (Oekraïne).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 5 april 2011 een beslissing tot weigering van het visum kort verblijf. De verzoekende partij werd hiervan op niet nader te bepalen datum in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

** Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*

** Andere: In het verleden werden er tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende de ontmoetingen tussen betrokkenen.*

Twijfels omtrent het werkelijke doel van de reis gezien betrokkene naar België dient te komen voor het ondertekenen van een huwelijkscontract.

** Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

Betrokkene biedt geen of onvoldoende garantie op terugkeer gezien zij slechts over een beperkte pensioenuitkering beschikt in Oekraïne.

“(…)”

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift werd ingediend en ondertekend door dhr. D. S.

2.2. Artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) bepaalt het volgende:

“De beroepen bedoeld in artikel 39/2 kunnen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang”

2.3. Om op ontvankelijke wijze een beroep te kunnen instellen, dient de verzoekende partij niet enkel blijk geven van een belang, maar moet zij tevens over de vereiste hoedanigheid beschikken (cf. RvS 10 maart 2005, nr. 141.833; RvS 16 oktober 2003, nr. 124.299; RvS 31 oktober 2002, nr. 112.198; RvS 4 november 1997, nr. 69.403).

2.4. De verzoekende partij heeft, blijkens de stukken die zij bij haar verzoekschrift voegt, de Belgische nationaliteit. De adressaat van de bestreden beslissing is mevr. K. O. P., van Oekraïense nationaliteit, en zij dient te dezen te worden beschouwd als de in artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet bedoelde “vreemdeling”.

2.5. Uit wat voorafgaat dient te worden besloten dat de verzoekende partij, dhr. D. S., het beroep enkel op geldige wijze voor de Raad kan brengen indien wordt aangetoond dat zij rechtmatig als wettelijk vertegenwoordiger van de adressaat optreedt. Uit het verzoekschrift blijkt echter dat dhr. D. S. zijn vordering louter in eigen naam instelt. Noch uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan noch uit de verklaringen van de verzoekende partij ter terechtzitting blijkt dat dhr. D. S. werd aangesteld om mevr. K. O. P. in rechte te vertegenwoordigen.

2.6. Ambtshalve stelt de Raad vast dat de verzoekende partij de wettelijk vereiste hoedanigheid ontbeert om onderhavig beroep voor de Raad te brengen waardoor het beroep niet ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP

F. TAMBORIJN